

Soukromí

Podle mě je soukromí něco, co patří pouze nám, i když lidé kolem nás ho hodně ovlivňují. Něco co děláme každý den i výjimečně, co si myslíme, kam chodíme, s kým tam chodíme, co tam děláme, (teda v našem případě to zajímá i rodiče, protože ještě nejsme dospělí). A je jen na nás komu a v jaké míře do něj dovolíme nakukovat. Ale kde jsou hranice soukromí? Něco mezi tím co je „čistě naše věc“ a paranoidním chráněním úplně běžných věcí, které nikomu neublíží? Každý to má asi trošičku jinak. Myslím, že slovo soukromí se velmi často objevuje v souvislosti s popularitou a tedy celebritami. Každé ráno jsou toho plné noviny, ale co to vlastně znamená? Svě soukromí by si měl každý do rozumné míry chránit. Ale zase je to jen na nás, takže pokud se nějaká celebrita rozhodne o sobě zveřejnit ty či ony informace popřípadě fotky je to její věc, ale pak si za to také sama nese důsledky. Vždyť víme všichni, co někdo udělá jen proto, aby se zviditelnil. Vždyť občas jsou třeba právě celebrity jakoby nahé (nemyslím erotické fotky, ale souvislost se soukromím) – každý o nich ví prakticky všechno, mnohdy i právě to, co by chtěli, aby zůstalo tajemstvím soukromým nikoli veřejným. A co nás na soukromí druhým tak přitahuje? Proč jsou bulvární deníky tak populární a proč holky (tedy nejen holky!) tak rády drbou? I já celkem ráda „drbu“ a probírám po ránu s kamarádkami noční vztahy naší třídní s ředitelem (i když možná, že taky žádný není) a co má kdo na sobě a co se stalo tomu a onomu a podobné věci, ale do určité míry. Když se nám stane nějaký trapas, většinou to nic příjemného není, ale když se to stane někomu jinému, hlasitě se nad tím smějeme na celé kolo (tedy aspoň někteří lidé to tak dělají). Ale co nás na tom tak přitahuje? Je to jen zájem o to, co se děje kolem nás, jakýsi druh zábavy nebo jenom srovnání co děláme my a jak to dělají ostatní? Třeba bych nechtěla být tím, kdo píše právě bulvární deníky. Náplň práce: lézt stále někomu do života a hledat o něm co největší pikantnosti a ještě ho u toho fotit. Čím horší věc slavný člověk udělá, tím lépe pro ně. Někomu uplavaly plavky? Nic moc, ale tajný milenec – to už je lepší! A co teprve když celebrita vykrade banku nebo udělá nějaký pořádný zločin – to je teprve BOMBA! Tohle by mě vážně nejen nebavilo, ale ani bych z toho neměla dobrý pocit. No schválně, jak by bylo mě, kdybych měla za okny slídily s fotoaparáty, čekající na správný okamžik? A pokud by se mi stala náhodou nějaká trapná příhoda, na druhý den o tom ví celá republika! To je bohužel druhá strana popularity. V dnešní době jsou také populární reality show. Proč se nechá mnoho lidí zlákat na zavření do domu s kamerami na každém rohu? Kvůli penězům, zábavě, slávě nebo popularitě? Nebo je v tom ještě něco jiného? Ale nepřijde mi to jako moc smysluplná zábava, sledovat to, nebo hůř zúčastnit se. Sledovat postavičky zavřené v domě jak se hádají, případně co dělají pomalu 24 hodin v kuse, mě moc nebaví. Jinak reality show klidně, ale kamerový systém na rohu ulice, který chrání banku před zloději je hrozný problém. Neřeknu, když by někomu kamera zabírala kromě banky také kus bytu, ale jinak, čeho se bojíme? Celkem nedávno se řešila kauza s dětmi z dětského domova, které jejich vychovatelky dali ve snaze najít jim nové rodiče na internet. Na jedné straně, děti nejsou přece žádné zboží! Ale na druhé, vyrovná se to šanci najít jim právě tímto způsobem nové rodiče, kteří by si jich jinak ani nevšimli? Pokud to bude mít svá pravidla v souvislosti s ochranou osobních údajů a zabezpečení stránky proč ne? Dnes ve světě počítačů, internetových seznamek a dalších věcí je hold občas těžké si své soukromí důstojně ubránit. Vždyť občas stačí pár nevhodných informací a už si o vás povídá celé okolí, ale tak to bylo, je a nejspíš bude. Aspoň se víc zamýšlíme nad tím, co děláme.